

Sygn. akt VII K 445/17

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Kruszevska-Sobczyk

Protokolant: stażysta Karolina Piotrowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Macieja Szepietowskiego

po rozpoznaniu w dniu 1 września 2017r.

sprawy **B. Ł.**,

syna M. i Ł. z d. W., urodz. (...) w O.

skazanego prawomocnymi i podlegającymi wykonaniu wyrokami:

- 1) łącznym Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 06 lutego 2014r. (sygn. akt **II K 1223/13**), którym połączono skazanemu kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Olsztynie o sygn. VII K 1425/12 i II K 292/13, orzekając karę łączną 2 lat pozbawienia wolności
- 2) Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 23 lutego 2017r. (sygn. akt **VII K 1164/16**) za czyn z art. 280§1 kk w zw. z art. 64§1 kk na karę 2 lat pozbawienia wolności;

orzeka

I. na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk, art. 86 § 1 kk oraz art. 569 § 1 kpk łączy skazanemu **B. Ł.** kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach o sygn. akt **II K 1223/13 i VII K 1164/16** Sądu Rejonowego w Olsztynie w ten sposób, że wymierza mu **karę łączną 3 (trzech) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności**,

II. na podstawie art. 576 § 1 kpk pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w połączonych wyrokach, a nie objęte wyrokiem łącznym pozostawia do odrębnego wykonania,

III. na podstawie art. 577 kpk zalicza skazanemu na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okresy rzeczywistego pozbawienia wolności i kary dotychczas odbytej w sprawach podlegających połączeniu tj. okres od dnia 28.05.2016r. do 21.06. 2016r. w sprawie II K 1223/13 oraz okres kary dotychczas odbytej od dnia 14.04. 2017r. w sprawie VII K 1164/16,

IV. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia skazanego od kosztów sądowych za postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego,

V. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. O. T. kwotę 120 zł tytułem wynagrodzenia za obronę skazanego wykonywaną z urzędu w sprawie o wydanie wyroku łącznego oraz kwotę 27,60 zł tytułem podatku VAT od tego wynagrodzenia.

Sygn. akt VII K 445/17

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, co następuje:

Wobec B. Ł. zostały wydane prawomocne i podlegające wykonaniu wyroki:

3) łączny Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 06 lutego 2014r. (sygn. akt **II K 1223/13**), którym połączono skazanemu kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Olsztynie o sygn. VII K 1425/12 i II K 292/13, orzekając karę łączną 2 lat pozbawienia wolności

4) Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 23 lutego 2017r. (sygn. akt **VII K 1164/16**), którym skazano go za czyn z art. 280§1 kk w zw. z art. 64§1 kk na karę 2 lat pozbawienia wolności.

Sąd zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności Sąd rozważał, czy w stosunku do kar orzeczonych ww prawomocnymi wyrokami wydanymi wobec skazanego B. Ł. istnieją warunki do orzeczenia kary łącznej określone w art.85 kk, który w §1 stanowi, iż jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, przy czym zgodnie z §2 podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w §1.

Sąd musiał zatem zbadać, które z orzeczonych wobec skazanego kar nie zostały jeszcze wykonane w całości bądź części i czy stanowią one kary tego samego rodzaju, które nadają się do połączenia i orzeczenia kary łącznej.

Nadmienić przy tym należy, iż z dniem 1 lipca 2015r. doszło do zmiany przepisu art. 85 kk i zgodnie z art. 19 Ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy- Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, która zmieniła treść ww przepisu – przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego (a zatem art. 85 kk i następne) w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy (tj. po dniu 1 lipca 2015r.).

Analiza wydanych wobec skazanego wyroków wskazuje, iż w jego wypadku doszło do prawomocnego skazania po dniu 1 lipca 2015r., a zatem zastosowanie znajdują tu przepisy Kodeksu karnego w obecnie obowiązującym brzmieniu.

Analizując ich treść Sąd ustalił, że istnieją warunki orzeczenia kary łącznej w stosunku do kar pozbawienia wolności orzeczonych w sprawach VII K 1164/16 i II K 1223/13, albowiem w obu tych sprawach orzeczono kary pozbawienia wolności, ponadto wskazane kary nie zostały jeszcze odbyte przez skazanego.

Jakkolwiek z karty karnej wymienionego wynika, iż wobec skazanego wydane zostały jeszcze inne wyroki, jednakże orzeczone nimi kary nie podlegają obecnie wykonaniu.

Sąd orzekł karę łączną 3 (trzech) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, na skutek połączenia kar pozbawienia wolności orzeczonych w sprawach II K 1223/13 i VII K 1164/16.

Sąd wymierzył karę łączną w granicach określonych w art. 86 § 1 kk przy zastosowaniu zasady asperacji.

Sąd podzielił tu wyrażony zarówno w orzecznictwie Sądu Najwyższego (por. wyrok SN z 02.12.1975 r., Rw 628/75, OSNKW 1976/2/33) jak i w doktrynie pogląd, iż zasada absorpcji czy kumulacji przy wymiarze kary łącznej jako rozwiązania skrajne, powinny być rozstrzygnięciami o charakterze wyjątkowym.

Kara łączna nie może pogarszać sytuacji skazanego, ale nie może też stanowić zbyt znacznej premii płynącej z faktu popełnienia wielu przestępstw. Stałoby to bowiem w sprzeczności z wymogami prewencji szczególnej i ogólnej, prowadząc do premiowania sprawcy popełniającego więcej niż jedno przestępstwo i w praktyce – do bezkarności pewnych działań takiego sprawcy oraz uprzywilejowałoby sprawcę wielokrotnego w porównaniu z osobą, która popełnia jedno przestępstwo.

W tym stanie rzeczy Sąd nie widząc wystarczających przesłanek dla wykorzystania skrajnych rozwiązań przy orzekaniu kary łącznej zastosował zasadę asperacji mając na względzie stopień bliskości przedmiotowej łączącej czynu skazanego, ich łączność czasową oraz przebieg jego procesu resocjalizacji.

Jak wynika z opinii o skazanym jego zachowanie podczas pobytu w izolacji więziennej należy uznać za dobre. Nie sprawia on problemów natury wychowawczej. W stosunku do przełożonych przyjmuje postawy regulaminowe. Karę odbywa w systemie zwykłym. Nie jest zainteresowany odbywaniem kary w systemie programowego oddziaływania. Aktualnie nie jest zatrudniony. Zabiega o zatrudnienie. Nie przynależy do podkultury przestępczej. Na temat popełnionych przestępstw wypowiada się krytycznie. Nie był karany dyscyplinarnie i nie był nagradzany.

Poza oceną Sądu przy wymiarze kary łącznej był natomiast stopień społecznej szkodliwości popełnionych przez skazanego czynów, zawinienie oraz inne okoliczności, które zostały wcześniej przyjęte jako przesłanki wymiaru kar jednostkowych.

Sąd na podstawie art. 576§1 kpk pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w połączonych wyrokach, a nie objęte wyrokiem łącznym pozostawił do odrębnego wykonania.

Zgodnie z art. 577 kpk Sąd zaliczył skazanemu na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okresy rzeczywistego pozbawienia wolności i kary dotychczas odbytej w sprawach podlegających połączeniu, tj. okres od dnia 28.05.2016r. do 21.06. 2016r. w sprawie II K 1223/13 oraz okres kary dotychczas odbytej od dnia 14.04. 2017r. w sprawie VII K 1164/16.

Zgodnie z art. 624§1 kpk Sąd zwolnił skazanego od kosztów sądowych za postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego, mając na uwadze jego trudną sytuację materialną.

O kosztach wynagrodzenia za obronę skazanego wykonywaną z urzędu w sprawie o wydanie wyroku łącznego, orzeczono na podstawie obowiązujących przepisów jak w pkt V wyroku.